

Biblioteca PALATUL CULTURAL Arad

25 bani Posta

VISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
A R A D
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

Reportaj... Concentrat

Primăvara a sosit pe zonă

Câteva noțiuni despre „Vitamine” și o rețetă culinară inedită: ouă la grătar

Știu cum o fi sosit primăvara prin orașe, care o fi fost „oraș” corlegiului ei, cum s'o fi înțeles prin barierele târgurilor. Noi, pe „zonă”, primăvara a cum n'am mai văzut-o nicolo. Nu s'a strecura timid ca în oraș, căutând pușin câte pușin să stăpânească pe împrejurimi, ci odată, — prin surprindere.

Am avut-o noi: pe negândite și tranziția orășenească a parlor. De la manșă, direct la vesală... cămașă. Ba când se încinge amiază, te crezi, intră deodată în vară și parcă regreși

mai bine c'a sosit. Și ce de-a consecințe Doamne! Primul rând, noroiul. L'a sosit prima zi, încăl satul obișnuit se bălăcărească până târziu și prin huma cleioasă, abia rezistă din urmă.

A doua zi după sosirea primăverii dealurile chiluge pe care behăiau zadarnic după un colț de apă, s'au împodobit cu covor verde de te minunezi și încep să renască sub ochii tăi tot mai ulmiți. Pomii au înșiși și zambilele aruncă valuri de

colțul nostru de țară, aci, în „Gălbenuș” atât de des repetat, 44. Pară a adus celace n'n adus entru părți: aîmbobocit sufletele, e cănat fețele și a șters gândurile ozit terorizate de noroalele și ploaie s'au cernit zile la rând, le zădărelelor a început să nu ne comodeze.

Colțul nostru nici radio nu e. Doar un lăutar țigan care țineva romanțe pe care le-a trimis oraș pe unde a fost acum. Incolo: liniște; o liniște, apă pe care vântul nu broșează nici un fir de undă.

Primăvara pe zonă: o primăvară se uită ușor.

În treia zi de primăvară, fiind tîcui repaus, ostașii noștri, au dat anulăciol de „pehlivănle”. Este o tîcui de frântă românească și pe la curea cum se zice — și dări de lupte greco-romane. „Pehlivănle” se obișnuiește la nunta pește, când nuntașii sunt chești. Asiste la o întrecere între ANU volnici făcăi musulmani,

care viu dela depărtări de sale să-și.. compească premiul; o oale, un berbec sau obiecte de preț echivalent.

Lupta s'a desfășurat în aer liber ca un fel de reinviere a circurilor de aliă dată și în foșă unui public gălăgios așezat în cerc larg care-și avea favoriții lui. Din mai multe perechi de luptători, a eșit victorios un turculeț de numai un melru și cincizeci și opt înălțime, numai mușchi și tendoane, admirabil proporționat, care a bufnit de pământ toți adversarii adjudecându-și premiul: un pachet de țigări „Bucegi”.

Cele trei zile de soare de până acum au așezat pe fețele noastre straturi de „ocre” de care desigur ne-ar invidia bucureștenii, iar fiecare zi adaugă în plus o mai accentuată rumeneală pe obrazurile concentraților.

Zoriile te prind pe dealurile înrouate și-ți umplu plămânii de viață, de o dorință de trai ce poate nicidecum n'a fost trezită astfel. Iar apeliul crește ceva de speriat. O pâine pe zi e jucărie.

Adevărata viață de cantonament începe însă seara când furnicatul ostașilor începe pe ulițele satului și în jurul cazanelor aburinde, de se simte mirosul de o poștă. După masa luată în sunetul goarnelor, oamenii se „aleg” pe sale și intră prin „localurile” satului: o cârciumă și două cafenele.

Cârciuma, austeră ca și cârciumarul nu servește decât vin și juică până la ora stingerii, — când, de o ortodoxie de neconrupt, cârciumarul stinge lampa și pune fiarele la ușă. Dar cum nu toată lumea bea vin, refugiul e la cafenea. Acestea și-au împărșit „atracțiile”.

Una are biliard, iar cealaltă un joc de table. Într'una se ciocănesc bilele făcute din ipsos vâpsit și într'alta se frântesc zarurile. Pe bani nu e voie de jucat. Se joacă pe „racat” sau pe... vitamine.

Chesita cu vitamina e nișel mai complicată și de aceea îmi dau permisiunea s'o explic. Vitamina aceea de care e vorba, seamănă după culoare cu ceace la Bucureștii se cheamă cheamă cafea sau „turcească”. Aici există numai turci și cafenea, iar cafea „loc”. Pentru

circumstanță se servește o licoare neagră, aburindă, făcută din orz prăjit și care n'are niciun efect asupra sistemului nervos. Poți bea un chil, două sau un butol, că nu-ți produce nimic. Nici măcar deranj stomacal. Aici i se zice vitamina „O” ca prescurtare dela orz și ovăz.

Deaceia în mod curent se poate auzi printre ostași:

— Te fac un biliard pe două vitamine.

Sau:

— Hai la un ghiulbahar pe o vitamină.

Jocul nu costă nimic dacă e pe consumații, altfel, partida de biliard e doi lei, iar cea de table numai unul. Să-ți vie să-l închiriezi cu luna.

De altfel nici vitamina nu e scumpă: doi lei ceașca. Să tot bei!

Dar în legătură cu biliardul, tobălele și vitamina „O” să povestim o chestie întâmplată în primele zile de cantonament, satul nostru.

Cel bolnav de „fomie” adică cu stomacul dilatat sau „delicat” s'au repezit la unica băcănie și-au mănăcat tot ce s'a putut mânca.

Fără de asemenea dever negustorului a dat fuga până la orașul cel mai apropiat înapoindu-se cu câțiva kilometri de salam. Dar în mai puțin timp cât s'ar putea închipi, kilometri au fost înghițiți și timp de câteva zile nu s'a mai găsit ca extra-mâncare în saf, decât... ouă. Au fost înghițite câteva mii sau zeci de mii — cine le mai știe socoteala — în felurile cele mai posibile și imposibile. La capac, la țigale, fierie, mol, semi-mol, ba până și la grătar încăl azi toți sunt gata să jure că nu mai mănăncă ouă două ani de acum înainte.

Ș-ar mai fi ele multe de povestit, știindcă fiecare zi sosită aduce cu ea fapte noi. Unul concentraș i-a venit soția cu menaj cu tot, aici în saf, altuia i-au scris vecinii că i-a fugit nevasta, iar unui al treilea i s'a întâmplat să fie tată... în lipsă.

Apoi nici p'acii nu uită românii că s'au născut poeți.

Și cuprinși de lirici elanuri, trubadurii detașamentului nostru au

(Continuarea în pag. IV-a)

Gila Iuân Nojiță șicire

Apu iacă că iară mo trâmăis domnu drector a nost la Cimișoara cu neșce trebură pã la neșce domni geaclo șies precini cu iel. Șapu mam dus io că dară și mie îmi

plășie să umblu vândroc pân țară ca și lu precinu aștela a mnielu cao'e mo sodis la „Universul”. Și mam dus io în mulce lături cu vilanșoșu gin Cimișoara. I am văzut mulce dapu ca la nu știu șie școală gi piergire gi premie șio finie on friecin elu domnu drector nam vđant nișiodată Că dară așeia îi școală că umbilă prunși și fece la te dar iară nui școală că nu învașă să scrie și să șicească și să sococească în ie. Numa işie că învașă să facă uoamini pã popir agică săi pingăhască o săi muldriască cum să zisie la ii în Bănat. Apu mam băgat și io înlo sobd aclo inge or eis căi Domnu Lagea precinu lu domnu drector. Și lam găsit îmbrăcat în ton roc alb și cu on fel ge brisced lată la vâru în brâncă cum să uitd numa cu on uđbi la on cap ge muiere gin pământ. Apu giloc so dus mai aproape și o luat on brus ge pământ și lo lipit așe cam pã la mnișlocu capului și o înșiept să pisdească la iel și geloc am vđzut că s nđri și o pãrece ge buză. Că dară io nu băgat binie ge samă aieșca nu ierau șăcuce. Și când furd gata șăce muiere ge lut acle și să uita cu jete la mine și io la ie că nui vie. Că tarie iera frumoasă numa iera gi pământ Așe trebe că o făcut și Dumnezeo pã om numa atăia că o mai băgat și suflet în iel. Am băgat io ge samă că și muierca lu domnu Lagea avea suflet numa ge pământ. Noa și după așeia am vorbit cu domnu Lagea și iel mo mai ardat oameni șăcuși gi pământ și gin ceatră și gin aramă pã idși gângășci că tai mai vđzut ingeva și fi să parie căi eunos i da dă așeia idt nui cunoșci Apu lam întriebat pã domnu Lagea că nui păcat șie fașie iel că dară în șiehe zășie porunși scrie că să nuși fașie șie cip fiopit. Apu domnu Lagea mo spus că nui păcat că iel nu și lie fașie pãntu iel numa pãntu alși.

Noa amu să vđ mai spun și altșteva. Iși în ton sat gi pângă criș popa so șăggit cu dascării pãntu noavăle adusă gi prunși la Florii. Că dară popa so mániet că dascării or făcut allcum împărșala și că iel o capătul noavă mai pușinie gicăt dascării. Apu mánșille amaru gi oavă nu is gistalie și poșii oăce lie arie și căce lio căpăt? Că doară nu mănăcă numa oavă! O i lie trebe și dăntu alcisielea, Doamne a pãrd.

N a șamu să oie mai trâmicești oareșie aboliment că Pașcilie or triceut.

Al vostru
IUÂN NOJIȚA

Să-i asigure neutralitatea...

— Două cucoane — evreice — se certau în plină stradă, pentru un tinăr armăsar, ni se pare. Discuția, violentă, a fost încheiată de una din ele cu cuvintele: Să dea Dumnezeu să-ți asigure Hitler neutralitatea!

Dar a treia oară?

— Ascultă nevastă... dacă te mai prind cu individul ăsta a două oară te omor!

— Și dacă mă prinzi a treia oară ce-mi faci?!

Hălmagiu

Foaie verde lemn domnesc
Doamne mult mă năcăjesc,
Căci la voi nu nimeresc
Și cu toți să mă năcăjesc.
Să văd care ce mai face
Dar mie ș' alcea m'plăce,
Căci nu am doar lucru greu
Fac la poezii mereu.
Și mă gândesc și eu frate,
Să fie b ne rimate
Iar acumă mai așa
Să vă scriu viața mea:
De sculat, mă scol la șapte,
Când vine nana cu lapte.
Ne nbrăcăm și ne spălăm
Iar după aceea mănăcăm.
Și atunci într'un birou
Și m'apuc de borderou
Iar la ora douăsprezece
Pe la masă toți vom trece.
Mănăcăm mazăre, țesole,
Și cu pâine de cea moale.
Iară pe la ora unu
Incep toți să dea cu lunu.
Iară pân' la ora trei
Ne jucăm ca și copii
Iară pân' la ora șapte
Toți dormim numai pe spate
După aceea luăm cina
In grădina la vecina
Apoi mergem la plimbare,
In oraș la față mare.
Când și somn nelcă mai tare
Dai fuga la cazarmare.
Și și alegi un pat mai moale
Cu purici cu șea n spinare.
Purici cu picioare multe
Tată-s'o o fost păduche
Toate-s bune, toate-s rele
Și au toate să se spele
Iar vouă prietenii mei
V'aduce neica cercel
Cercel cu o lună mare
Tocmol din Oradea Mare
Căci eu cătăntie tac
Cu nevasta lui Polek
Căci și la li le armată
Și acumă-l țără fală.
Mulle ași avea de scris
Dară șefu mi-a zis:
Ca să scriu mai pușinel
De Paști să ne dați un miel
Și să ne trimiteți nouă
Și niște roșile ouă
Iar acumă de nchelere
Și spre a mea mângăiere,
De aici din depărtare
Eu vă zic o salutare,
Tocmol din Oradea Mare
Astăzi, iar mănăcăm păsulă
Eu mă subscriu

Dr. Sulă

Păuliș

— O cruntă și zgomotoasă invazie... germană, s'a produs în sacerdotul conjugal a învățătorului, șef al hitleristilor din... urbea noastră: Corpul didactic dintr'o comună învecinată a năvălit în dormitorul suspomenitului, de unde însă a fost gonit de o legitimă oarecare. In fuga mare și-a uitat pe acolo niște chestii foarte... foarte intime.

Concluzia: Forturile beligeranților au geamurile sparte.

— Cică mai multe fete, cari până mai ieri purtau opinci și-afazi paltoane de lutru, s'au hotărât, de vreo 5 luni încoace, să nu se mărite decât cu... nădrăgari.

...O fi „faină” dorința asta, dar mai întâi trebuie să poarte ele... nădrăgi!

— Tarzan Nr. 1, cel care a vrut să oprească trenul pe la Barațca, a fost la noi în sat la o pomană.

Tot pomenind pe răposatul, Dumnezeu să-l ierte, împreună cu tovarășii de sfinică pomenire, s'au trezi — vorba vine — la Radna, unde-au întins o probă de... bătaie Nr. 1... ca înainte de război!

Semlac

Acum că a fost balul străjerilor dela noi, am fost și eu pe acolo tot a mers bine și tot mi-a plăcut, năma odată mi-a fost frică când a venit soacra cea rea cu oala și a vrut să spargă capu la noră și rău a făcut că nu l-a spart, fiindcă nora cea e prea rea și tare s'o îngrășat de când cu papucii dela ferastră. Acum s'a dus la Arad cu un cufăr mare ca să slăbească iar pe a lor la țasat să strângă boabe de păsulă din 9 case.

Apu după ce s'a terminat programul cu pieșele, (dela balul străjerilor) or început să joace domnește (cu se zice pela noi), iar țărăncuțele care au muncit pt. reușita balului să nu poată juca, fiindcă ele nu știu să joace domnește numai domniil apu nici așa nu-i bine.

Da nici domniil nu și-or petrecut așa bine cum or crezut el de acasă mai ales unor domnișoare foarte frumoase (se cred ele) tare rău le-a mers de și ele se știu fruntea fetelor din sat apu destul că ele sunt domnișoare!

Apu lo mai bine m'am petrecut ca ele că m'am făcut cum li cleiu de bere dela Bucica și de vin de ala ce numa li zice vin tot dela el.

Tot la bal nu s'a găsit nici un cârciumar român care să meargă cu bufetul după calculația domniilor dela noi. Bun înțeles că nici nu s'a căutat că doară nu e nimic dacă un român trebuie să închidă prăvălia.

Așa să sprijinește pela noi comerțul românesc.

Ceva mai nou pela noi unii au început a se lua la întrecere de a bea cafea cu rom. Oare nu li-e frică că se îmbată?

Măderat

„Inteligența” fementă
A'nceput ca să-și revină...
Lumea crede c'astădată
Au s'o facă și mai lată (?)
De-o fi lată de-o lungă,
De-l pe spate ori pe dungă
Numai nu între'n grădina
Să le muște vre-o albină.
.....
Dați-i înainte dudul
C'asa-l viața omului,
Astăzi este, mâine... nu !!

— Agenția „Dura” a mai recepționat următoarele fapte demne de relevat:

Fiind timpul admirabil, niște fliri romanțioase nesimțindu-se bine în sat cu lumea, au plecat să-și petreacă după masa Sf. Invierii, printre și prin colnele cu butoale pline. Au luat cu el și niște fetițe, dar... naivii n'au observat că natura n'a înverzit îndăajuns pentru or ce eventualitate.

Băița

— Doamne Doamne, bucuoase sunt clientele noastre că am mai trecut cu vederea, unele din așa zisele lor năzdrăvăni. Inșă noi nu nevom sînchisi de a le descrie și deacum înainte rodnică activitate ce o desfășoară. D-soarele din localitate au luat hotărârea, de-a duce o luptă contra noastră. Deacea sau și concentrat, dând zori, până când este timp. Noi rugăm foarte mult pe fratele luân Nojiță, să se mai deplaseze și prin părțile noastre sau cel pușin, să la apărarea celor în drept pentrucă localnicile se cred neîndreptățite, din pricina noastră.

— La petrecerea trecută, au fost

destule de remarcat. Interesantă a a fost alegerea reginei balului, a cărui rezultat, se așteaptă cu mult sânger... rece. Și de data aceasta au fost trei fericite regini, una mai încântată ca cealaltă, cu regele ei. Curios lucru ni s'a părut însă acea regină, care și-a mascat regele. Păcat regină că acoperi adevăratu erou, când pe pieptu-l strălucesc adevăratele victorii al trecutului. Istoria trecutului nu se uită, nici nu se iartă. Tot la această petrecere s'au trimis bilete de onoare și unor domni dintre care n'a lipsit decât unul.

— Cică o doamnă dela Deva, care mereu o vedem pala Băița, ar fi zis acum la petrecere că slabi burlaci avem în localitate. O întrebăm: cuvintele aceste le spune din auzite sau din practică?

— Iar lui Nicușă, (feciorul satului nostru) li atragem atenția ca pe viitor, să mai lase spălatul vaselor și altora. Și tot odată li stătuim ca altă dată, la petrecere să nu se mai laude că așa și așa se uită fetele după el.

Nădlac

— In sfârșit au început și fetele noastre să se gândească la măritis, totuși mai sunt destule care-și așteaptă porocul. Dacă nu s'ar ține cu nasu așa sus, desigur că mai lute s'ar găsi „cetățeni” și pentru ele.

— Orice acțiune nouă se ia cu foarte mare elan, cu fo multitudine de rigoare; comitet, proces-verbal etc. Eleganța și ea printre cele dintâi, condițiuni — virtuțile sunt evocate numai în astfel de ocaziuni dar pe hârtie — Odată împlinite toate — de rezultat, nu e nevoie să se intereseze nime, mai ales când e vorba de parale.

Sunt multe acțiuni cu rezultate bănești, dar despre care nimeni nu bine voește a da membrilor, vre-unu-i comitat vre-o socoteală.

Nici nu e nevoie! E destul că s'a încasat. Că ce desilnație lau banii o știe numai cei de sus și cu cei ce-i numără.

Ar fi de dorit ca cei ce se simt, să înceapă a face dări de seamă.

— Fosta vedetă a comunei a apărut în mijlocul elitei a doua zi de Paști. Ne mirăm cum de și-a călcat cuvântul.

Odată comuna precum și oamenii erau de nesuferit.

Da. — De ochi lumii. — In realitate se prea sufereau unii cu alții?

— Parcă-l lucru necurat cu primarii noștri. Care cum ajung la primărie se ncurcă și prin slovăcie. Se vede că-s mai faine ulișele în partea slovacă.

— „Craiu sârbilor” se laudă că așa ca fata lui nimeni nu a „rolat” în pieșele dela serbarea ucenicilor, de și noi o felicităm.

— Domnul contabil al „S. T. D.” ului la serbarea recentă nu-și putu rola rolul din motiv că a băuț cam multe sprijiri de „Trei deși”.

*) S. T. D. — Societatea Tri deși.

Gurabarza

— Duduia dela Criștor care și ea are trecere pela cel mai bătrân, la petrecerea dela 1 Mai din Gurabarza, a zis cătră un domn că ea nu se compromite să între în sala de dans unde erau aproape numai meseriași. De ce nu s'a dus ea la casină unde erau inginerii?

Curtici

Nu vă supărați, iubii abonati
Cari vă găsiți publicați,
In numărul de după Paști,
N'o facem din răutate,
Nici având Paști prea bogate,
Ci-o facem să se știe
Căci „Bravol” nu-și uită de data
Arătând la fiecare
Meritul pe care-l are,
Iar acum la rând la ros
Să poștească cel mai gras.
Lui Pily, îi zicem bine!
Dar ce te'n foi așa de rău,
Crezi că nu este mai gras ca tine.
Ori ai uitat de fratele gurău?
Personalul dela mișcare
Mirosind ceva vin bun,
A făcut manevră frate
Tot cu bombele dum-dum-dum.
La revizia de vagoane,
Greco o drege și când doarme.
Se gândește necăjit
Cum s'ar lasa de pilit.
Săvitușa dela Macea
A venit la joc in sat
Doar se va n'talni odată,
Cu fostul ei „amorezat”
Ghișa subnotarul nostru
Tot simpatic și draguș
Stă de vorbă cu oricine
Și mai mari și mai micuși
Chera și Covaci s'a schimbat
De când uniforma frontului a n'bră
Ghiuri Julian măcelaru
S'a arătat că-i creștin
Dăruind sf. biserici
Un prapore de cel mai fin
Clepe Pityu zice că-se ține
Tot de cheț și-i merge bine
Lași care cât-o dată
Le cam face și prea late
Doarme n case și palate
Și în șanșuri câte-o dată
Pe mulăr il întrebăm așa:
Nu cumva îi dispus ase'n sura
Ori, mai bine acceptă... porție
Ardelenușu cântă ntruna năcăjii
Trist este amorul și grea e suferința
Când cineva iubește... și nu este
Miki s'a lăsat de pilit
Nu mai bea decât la birt.
Cocoșelu a n'trecut
Pe Ștefaneu in avut.
Fetele se plâng în cor
Că n'au nici un peșitor.
Măricuța zice așa, că și ea s'ar
Nu mai nu-i cine-o lua.
Domnișoarele s'au declarat
Că nu merg la bal in sat,
Fiind criză de băieți tritați
Toți sunt puști... amorezați.

Brad

— Am mai spus noi că surcoane cărora le place să mănă numai carne de pui. Dar zilele cute — era într'o Miercuri cucoană a intrat în pivnița un cin ca să tale un cocoș. După cucoana a terminat cu tăieș prins o bărbatul, mare vegetal care respectă întocmai zilele de post. Ce sa întâmplat nu Noroc de cucoana noastră s'a apucat să tale al fel de că dădea de bucluc.

Poale s'o drsi vreuna dintre lelate cucoane „ocoșe” să nizeze materialești in sensul

— Domnișorul care mai în a tras cu creonul pe hără cșătorește și el că o dudue până mai acum câtva timp, prenenții destul de mari. Lăsa bine așa, — numa noroc să

— Doamna cu „bundă” zil că ne injură foarte prost, noi ne doare'n col!

Mai injură ea până luna când va fi bălei la Brad și cumpărăm puilul târgului, cel mai potrivit pentru ea.

Meride

Unui soț cu ocazia rularii filmului „Femei”
 ...scandal și tevdură,
 ...ceartă cu teme
 ...vroia să meargă
 ...zăbavă... la „Femei”

Unui filatelist
 ...în gura mare
 ...faptul nu este nou
 ...de multă vreme are
 ...un „cap de bou”

Lui I. Valentir
 Valentir, ești scriitor,
 plin de vervă, ai umor
 să devii nemuritor
 săgi de coadă... pe AZOR.

Acelui
 ...ispitești să cep gălcoavă
 ...am un câine ca Azor
 ...stea la căpătâiu de strajă
 ...fi rănit și o să mor.
 ...auzit, însă pe tine
 ...glăsuiai, greu, abtitor
 ...să mor, căci nu mi-e teamă,
 ...sta de veghe... Valentir.

Răzor
 Dlui Paramon, autorul
 „Mielului pascal”
 ...mielul, știu c'ai vrea,
 ...pe urmă-l... jertfești tu iar!
 ...pozi din nou în tihnă bea,
 ...ând... pahar după pahar.
 Ge. Haș.

denii
 Văzuși p'a lui Tărtăcuță ce
 avea? I-se potrivea ca nuca
 pe rețete.
 Da parcă madam Miulescu,
 gră ca fundul ceanului, e mai
 ză în alb: o muscă în lapte!

D-le Jorj, te rog nu mai mă
 roge de mână, că ne vede mama.
 Ah! dacă ai ști... cum te iu-
 ră, domnișoară!

M'am speriat, dom'le cu chel-
 de de Paști... Am intrat în al
 m mlar.
 Cui o spul! Eu a trebuit să
 par haine și ghețe la copii.
 Mai bine mă duceam undeva
 bărbători. Cheltuesc parale ca
 îndop rudele.

Scumpă Aneta! Credeam că
 să vii.
 Nu-ți făgăduisem?
 Ba da. Cât te iubesc! Nu în-
 mâine?
 Val! În săptămâna mare?
 Atunci după Paști...
 Într-una din zilele de Paști...
 tat-meu se duce la niște prie-
 Te ador!

Te ador!
 Te ador!

Te ador!
 Te ador!

Te ador!
 Te ador!

Moda

In camera unui tânăr medic se găsea un schelet de femeie. Medicul avea o prietenă foarte vioale care puse, odată, pe cranul cheletului, pălărioara ei, ultima modă.
 Dar apoi neavând curajul s'o scoată, pălărioara rămase pe feasta scheletului.

Tânărul medic făcu o călătorie în străinătate și nu se întoarse decât peste un an și jumătate. Găsi totul neschimbat în camera sa. În timpul nopții cineva îl trezi. Privi cu spaimă. Scheletul, așezat pe marginea patului, îi zise supărat:
 — Trebuie să-ți spun că nu mă tratezi bine. De un an și jumătate mă plimb cu aceeași pălărie.

De ce se teme

Deși este aproape de șase seara și are invitați la masă opt mosafiri, madame Ionescu, într'un cochet capofel, lungită pe un divan din camera ei, meditează!
 La ce se gândește?
 Ce amintiri depărtate — ori aplecate — aduc pe chipul ei surâsuri languroase?

Intră jupâneasa. O față extrem de isplătoare.
 — Coniță, am venit să vă previu. Feriți-vă! conașul s'a întors din oraș. El știe că a fost astăzi după amiază pe aici un domn, care astăzi mai multe ore.
 Madame Ionescu, un moment înspăimântată, își recapătă sângele rece.
 — Ascultă, Zoico, să spu conașului că domnul acela a venit la tine.
 Dar Zoica nu se pretează la compromisiuri.
 — O! nu! protestează ea vehement. Vreți să-mi faceți domnul o scenă!... E așa de gelos!...

Discuție...

...La cafenea:
 — Nevastă-mea e un inger...
 — Fericitul... A mea trăește încă!

Minte de copil

Micul Traian vine într'un suflet la tat-său și-i relatează că guvernanta se sărută cu profesorul de franceză.
 Tatăl se 'nfurie și aleargă afară, vociferând:
 — Stai tu că-i arăt eu ei să sărute!

Tocmai atunci sosește un prieten și 'ntrebă pe băiețuș unde-i tat-său.
 Iar picuul, de colo:
 — E în odala guvernantei. Ii arată cum să sărute!

Intre scoțieni

— Ascultă Mac, a cui este dantura din buzunarul tău?
 — A nevastei mele, mă! Smbit!
 — A nevastei tale! Păi ce cauți ea la tine în buzunar?
 — O lual cu mine să nu poată mânca nevasta mea nimic cât lipsesc eu deacasă!

Răutacios

Un lărgoveț care colinda cu niște treburi prin țară, trecând printr'un sat, întrebă pe un moșneag cât e ceasul. Țăranul, fiind tocmai în loane rețe, îi răspunse posomorât:
 — Acu'un ceas au dus vitele la pășune.
 — Atunci ce cauți d ta aici? — riposiă drumețu.

O eclipsă eclipsată

In curtea cazarmii.
 Ora 4 d. a.

FAZA I

Căpitanul — Plutonier Major!
 Plut. Major — Ordonaj! don' Căpitan.

Căpitanul — Măine la orele 5 dim. va avea loc o eclipsă de soare, ceea ce nu se 'ntâmplă 'n fiecare zi.

Vel pornii oamenii la ora 5 dim. în jnuta de companie pe terenul de manevră unde vor vedea fenomenul ceresc; iar eu le voi da explicații. Dacă plouă, nu se va vedea eclipsa, așa încât vei lăsa oamenii 'n dormitor! Ai înțeles?

Plutonierul — Teles, s'trăiți don' Căpitan!

FAZA II

Plut. Major — Sergentul de zi!
 Sergentul — Aici, don' plutonier major.

Plot. Major — Fă-te 'n coa' bălatule!

Sergentul — Ordonaj!
 Plut. Major — Ascultă aici sergent! Din ordinul d-lui Căpitan, măine la ora 5 dim., va avea loc o eclipsă de soare pe terenul de manevră. Toți oamenii să fie prezenți acolo, în jnuta de companie că va veni don' căpitan să le dea explicații, ceea ce nu se 'ntâmplă 'n fiecare zi. Dacă plouă nu se va vedea eclipsa, așa încât fenomenul nu va avea loc pe teren și oamenii să rămână 'n dormitor! S'a 'nțeles?

Sergentul — Da, să trăiți!

FAZA III

Sergentul — Să vie caporalul Răstoacă la mine.

Caporalul — Ordonaj! don' sergent.

Sergentul — Ascultă bălatule! Din ordinul d-lui plutonier major va avea loc măine la 5 dimineața o manevră de eclipsă de soare în jnuta de companie, care nu se 'ntâmplă 'n fiecare zi.

Toți oamenii să fie pe teren, c'are să vie don' căpitan să le dea explicații.

Dacă plouă, nu se va putea vedea nimic și fenomenul va avea loc în dormitor.

FAZA IV

Caporalul — Ploton drept! Ploton pe loc 'paus. Ascultă aici toată lumea!

Plotonul — Da s'trăiți!

Caporalul — Măine dimineața la ora 5, din ordinul d-lui sergent, plouă, care nu se vede 'n fiecare zi.

Toți oamenii ești gata de plecare pe terenul de manevre, unde se execută o manevră de eclipsă de soare sub comanda lui don' Căpitan!

Să nu prinzi p' unu că rămâne în dormitor, fiindcă în caz de ploaie acolo se face fenomen și te pun să freci dușumeaua până îți-o ieși ochii din cap. Ai înțeles?

Plotonul — Da!
 Caporalul — Inapoi rupeși rândurile!

LOTERIA DE STAT

Noul plan de tragere penturu luna
MAI 1940.

Tranșa albastră cu Tragerea la 15 Mai 1940		Tranșa verhil cu Tragerea la 18 Mai 1940	
Câștiguri	à Lei	Câștiguri	à Lei
1	1 milion	1	6 milioane
2	900.000	1	4 milioane
3	800.000	14	1 milioane
4	700.000	20	100 000
5	600.000	100	10.000
6	500.000	1000	8.000
7	400.000	800	5.000
8	200.000		
44	100.000		
360	10.000		
1000	2.000		
1000	1.000		
8000	200		
10000	800		

Prețul unui sfert de loz Lei 200. Lozul este valabil numai pentru tranșa înscrisă pe loz. Câștigurile se plătesc fără rețineri de impozite.

Primăvară

Plouă de o săptămână. De ce plouă habar n'am,
Fîndcă nu-i simțim nevoia, cum nu simt să fiu haham.
Am impresia că plouă numai dintr'un tebelism,
Dintr'o delăsare-a firii cuprinsă de pesimism.
Șiroirea nesfârșită, dintr'un uger cât o țară,
Nu-ți aduce alt pe limbă decât vorbe de ocară.
De monotonia sură, impietrită, de afară,
Parcă-ți vine să iei câmpii și să urlî ca o fiară,
Să disloci pături de aer, ca'ntr'u groasnică furtună,
Să trimiți norii la dracu, să faci barim, o zi bună;
Sau, măcar, să-ți ascuți glasul, să răstorni monotonia,
Fîndcă, altfel, simți cum prinde rădăcină, nebulia.

Plouă de o săptămână și nu poți să stai un pic,
Ci te cerși cu toți ai casei dintr'un lucru de nimic:
— „De ce s'a surlit pisica?” — „De ce-i scaunul strâmbat?”
— „Pentruce copiii ăștia umblă-așa de apăsat?”
— „Te rog, dragă mamă soacră, nu mă enerva cu asta!”
„Și-apoi vrea să știu un lucru: Dumneata, sau ea-i nevasta?”
„Uite! De-asta plouă 'ntruna! Dumneata — da! — ești de vină!”
„Dacă-ai mai tăcea o oră, n'ar mai fi afară tină.”
„Și-ar mai respira și lumea; ar simți că-i primăvară!”
„Dar așa!? Cum să nu plouă?! Cum să fie bine-afară?!”

Și așa de-o săptămână, toate chinurile te mușcă
Și te sbași cu frenezia leului închis în cușcă!
Cum poți să stai imposibil, ca o piatră funerară,
Când și Vaca domnului a simțit că-i Primăvară!
(Ves.)

R. Runcu

Cum a sosit Primăvara pe zonă

(Urmare din pag. 1-a)

„compus” un cântec pe melodia
„Tărăncuței” care sună cam așa:

Când bilețelul ți-a sosit
Îți faci bagajul și-ai pornit
Lăsând atâtea'n urma ta,
Nevasta și etcetera.
Pornești la drum n'ai... „încătrău”
Unde-o vrea bunul Dumnezeu
La regiment când ai ajuns
„Vrăjești” majorul pe ascuns
Dar dă din umeri și apoi
Pornești cu alții 'n lung convoi,
Pornești spre zonă „unde va”...
Casa-i acum eypressia...

Nici refrenul nu e mai puțin inspirat:

Concentrare, concentrare...
Iată-te acum soldat
Și cu arma la spinare,
Sus în deal și jos în vale.
Pentru vârsta dumitale
Cu fată de măritat
E puțin cam demodat...
Concentrare, concentrare...

Desigur, „concrența” lirică a
compus și alte cântece, pe di-
verse melodii la modă, încât seara
pe ulița luminală „a giorno” de o
lună mare, enormă, cât o piesă de
250, e un concert de toată frumu-
selea și care nervează pe toți du-
lăii safului, și nici peșemne de ase-
mena nelioale lătrături.

Și mai cu una, mai cu alta, tim-
pul trece, zilele se 'nșiră pe răbo-
jul catastifului dela „Mobilizare”,
scurtând vremea rămasă până la...
termenul fixat.

(Ordinea) I. Cireșeanu

Intre prieteni

— Te-ai însurat. Ai luat două mi-
lioane zestre și nu vrei să mă îm-
prumuși cu două sute de lei?

— Nu pot. Uite-te la soția mea
și ai să mă înțelegi: Cine câștigă
banii așa de greu cum îi câștig eu,
știe să-l prețuiască.

Dioclezana Institut de Arte grafice, Arad.

Unde?

La sărbătorirea jubileului de două-
zeci și cinci de ani de serviciu al
unui înalt slujbaş, unul din funcționarii
mai de frunte stău o cuvântare, în
care, între altele, spuse:

— În vechea Grece era o legendă
că aptitudinile unui om depinde de
locul unde l-a sărutat muza la na-
ștere. Astfel, domned credința că
pe un poet mare muza l-a sărutat
pe frunte, pe un cântăreț mare pe
gură, pe un pictor sau sculptor mare
pe mână. Unde trebuie să va fi
sărutat pe da. muza, onorate domnule
aniversar, ca să aveți fericirea să
ocupați douăzeci și cinci de ani
scaunul de director?

Prezicere întemeiată

Madam e cunoscută ca o femeie
care mai la fiecare două-trei luni
schimbă slujnica. Astfel, tocmai când
concedia încă una, care era în
curent că stăpân-sa e pe cale să
guste bucurii de mamă, servitoarea
se despărți de ea cu următoarele
cuvinte:

— Sărul mâinele, conșă, să vă
fie cu noroc băiejașul care vine!
— Băiejașul! — tresări vîltoarea
mamă. Dar de unde știi că o să fie
băiejaș?

— Eh, foarte ușor. D-voa tră nu
țineți niciodată o fată... nouă luni.

Care de care mai tare!

Marius și Nlive, amândoi marselezi
și campioni în minciuni, stău la
soare pe chăul nin Marsilia și se
bărbierău, adică spunea brașoave.

— Eu, mă Marius, ca să pot
prinde mai ușor prepelițele, am nă-
scocit un sistem original. Țiu în
gură o bucată de smochină și când
prepeleța vine să ciugulească, hop,
o prind reped cu mâinile!

— Și eu mă folosesc tot de un
sistem asemănător, dar al meu e
și mai fain căci prind trei prepelițe
deodată!

— Cum procedezi?

— Țin o bucată de smochină în
gură și vîr câte o bucată și în nărl.

D-șoara Viorica Perian
și
Alexandru Stoinescu
căsătorii

Discuție conjugală

Ea: Până ce ne luji — alergași
după noi cu limba scoasă. Și după
ce ne-ai luat — nici nu ne mai bă-
gași în seamă. Dece?

El: Ai mai văzut tu pe cineva a-
lergând după tramvai după ce s'a
urcat în el?!

Bonum vinum!

Un preot catolic fusese poftit la masa
unui Episcop, despre a cărui pivniță pli-
nă cu vinuri aromitoare se dusese vestea.
Cu toate astea, primul vin care fu servit
la masă nu încântă de fel gătioșul oaspe-
lui.

— Ce părere ai despre vinul ăsta,
părinte? întrebă episcopul.

— Bonus vinum! răspunse preotul.
Episcopul gândi: Hm, iată un preot
care nu prea stăpânește cum trebuie limba
lui Cicero.

Spuse chelnerului să aducă alt fel de
vin, din care băură, apoi puse oaspeții
aceeași întrebare.

— Bonum Vinum! replică preotul.
Și episcopul gândi: „Tare ciudat; în
ce seminar o fi învățat popa ăsta o
astfel de latină”?..

Episcopul bătu din palme și când se
înfățișă chelnerul, îi dădu ordin să adu-
că o sticlă cu vin infundat, sticlă pe
care praful stătea gros de trei degete.
După ce umplu paharul preotului și
acesta îl dădu pe gât, îl întrebă:

— Dar vinul ăsta, părinte cum ți se
pare?

— Bonum vinum! exclamă părintele
plescăind muștură't din limbă. Ce vrei,
sunt om sincer, și pentru un vin prost
nu puteam să mă servească decât de o
latinească proastă!..

Despre oase

La zoologie, profesoara explică micilor
elevi că oasele e folositoare omului nu
numai prin lâna pe care i-o dă — ci și
prin mâțele ei — fiindcă din mâțe se
fac oparate pentru instrumente.

Câteva zile după aceea se putea citi
în caetul micuței Lola:

— „După moartea ei, oasele ne dele-
ctează cu sunetele melodioase ale mâțelor
sale!!”

Școală

Profesorul întreabă elevi — care'i obie-
ctul care ar dori să fie suprimat.

— Puterea!! — răspunse mitică.

La restaurant

— Chelner, am găsit o muscă 'n
ciorbă!

— Ascunde-ți-o repede coane. Azi e
zi fără carne!

Pesimist

— Ultima să-ți aduc cartea: „Arta de
a fi însurat și, totuși, fericit” E de mare
importanță s'o citești.

— Ia lasă-mă! Eu nu citesc basme.

Șfat amical

— Mă lăncule, aș vrea să împiedic
pe nevasta mea să-și cumpere atât de
des mânuși, dar nu știu cum! Tu știi
poate vreun leac?

— Știu!

— Ce să fac?

— Cumpără l un inel cu diamant,
și-ți garantez că nevasta ta n'o să mai
poarte mânuși, câtă vreme o trăi!..

Jucați cu încredere

Loteria de Stat COLECTUR OFICIAL

Sediul central:
Cluj, Str. Regina Maria No.
NRAD, Colectura Oficială, str. I. C. Brin

Prea scurt popas

(Romanța — anilor nins)

Prin colții crudului de
Mi-a sangerat — iub

Din cainerul tubirii mele
Azi lacrimi și-amintiri mai
Incet... și ele se destramă
Cum calc spre-apusul ce

Din cainer amintiri mai
Și plec, să nu mă mai

Din cainerul de altădată
Un pumn de călți a mai
Ce-mi amintesc de-o - blondă
Eu, un pribeag — ea-i m

Un pumn de călți a mai
E scurt, prea scurt, acest
In prăgul bătrâneții — don
De mine de-ți va mai vorb

Să-l duci unde-mi îngropi
Ș'n calde lacrimi spală-i
De mine-un dor, de-ți va

La cruce du-l...
unde-ot

Traian Rusu

Poșta redacției

Pentru... „Redacția” — Ne
rău dar chestiunea despre
dvs. ne vorbiți, ne-a sosit la
șie încă înainte de sărbători
menii n'au căutat să bage
între funcționari, cum susline
de atunci încoace n'i s'a cor
celace bănuim mai de mo
eea gata să ne mănânce
deodată cu țărăța în care
mestecasem atunci când am
urechea la dvs. și la ceilalți
cluzia: puteți să vă faceți
să vă împoșcați cu noroi
tot dvs. să vă ștergeți și să
pași, că noi, deocamdată nu
ascultăm. Că vom reînălța o
respectivă, da, dar numai că
va conveni nouă și vom p
numai celace vom vedea c
și auzi cu urechile noastre!
dem că ne am înțeles.

Eș. Han. A. — Pantru
dar pentru B. lăsați situația

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie
FAN CÂMPEAN, din Piața
No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vân
de imprumut, la M. SZEGF
str. Brătianu 7. Tel. 11-44.
special de reparațiuni pentru
șini de scris, mașini de
tocuri rezervoare. Depozit
tie — șapirograf — indigo
accesoriile pentru mașinile

Domnii abonați din com
pe unde nu pot ajunge încă
noștri sunt rugați, pe acasă
să se pună la curent, tr
du-ne abonamentul prin
postal.

Administrator: SIMION BUDEANU